

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre 6 frt.
Félévre 3 ..
Negyedévre 1 frt 50 kr.
Bérmontetlen levelek csak ismert kezektől fogadhat-
nak el.
Észiratók nem adatkak
vissza.
Egyes szám ára 20 kr.
A nyilttérben minden gar-
mond sor díja 20 kr.

Z E M P L É N.

Társadalmi és szépirodalmi hetilap.

(Megjelenik minden vasárnapon.)

HIRDETÉSI DÍJ:
Minden egyes szó után
100 szóig 2 kr.
Azoufelül 1 kr.
Kiemelt, díszbetűs s kör-
zettel ellátott hirdetésmé-
nyekért törmérték szerint,
minden centimeter
után 3 kr. számítatik.
Állandó hirdetéseknek
kedvezmény nyújtatik.
Hirdetéseket a „Zemplén”
nyomdájába küldendők.

A „schwindel“ falaink közt.

Mindenekfelett Ujhely tisztas kereskedőihez intézzük e sorainkat.

Nem oly régen volt, hogy ne emlékeznénk már reá, midőn Ujhely kereskedői osztályának hitelét és jó hírét számos boltajtó bezárása s a nagyrészen rosz hiszemű bukások annyira alá-
ásták és pellengérré állíták, mint kevés vidéki városban.

A nagykereskedők előtt, kik piacunkkal összeköttetésben állottak, mint gyanus név volt „Ujhely” megbélyegezve.

Azóta évek multak, a hitel szilárdult, a bizalom többé-kevésbé visszatért s eltekintve néhány jelentéktelenebb esettől, kevés olyan tör-
tént, mi szégyent hozott volna üzletvilágunkra s nagyobb körben föltünést keltett volna.

Egy idő óta azonban a megszilárdult hitel ismét veszélyeztetve van. A zavaros víz halásza, a gescheftelés szerencselovagjai, a más zsebére spekuláló lelketlen és szennyes kezű kufárok jelentkezni kezdenek, hogy szégyenpadra állítsák városunk erkölcsi reputációját.

Egy-két gyanus bukás gyors egymásutánban keltett figyelmet, mire kedvet kaptak — úgy lát-
szik — a nem solid üzletek emberei a példát utánozni.

Igy e napokban egy kereskedőnél, kinek nevét ezuttal még nem említjük, de kivel azt hisszük rövid időn névszerint és részletesebben lesz alkalmunk foglalkozni, igen sok pesti, kassai, bécsi, troppai, linczi nagykereskedő, kiknél köz-
vetlenül bukása előtt ezekig menő megrendelések tett, csufosan megkárosított, úgy hogy ezen aggály nélkül hitelező firmák áruai alig ér-
keztek meg a vasuton, már „en masse” felbon-
tatlanul a raktárban lettek foglalás alá véve.

Ugy halljuk, e kereskedő ellen több rendbeli

bünpanaszt készülnek a fenytő tövénysszékhez beadni.

Reméljük, hogy a törvénytörvényesség szigorú és erélyes eljárásával, oly példát fog szolgáltatni, mely elve-
gye kedvét azoknak, kik ily bukás-
sokat arrangirozni akarnának. Pedig akarnak, mert az a hir kering, hogy vannak kereskedők, kik a külföldre nagy kereskedőknek 40—50 %-os kiegyezéseket ajánlgatnak s őket el nem fogadás esetén bukással fenyegetik.

Azt halljuk, miszerint ezen bukások és bu-
kási készülődések folytán az ujhelyi üzletvilággal összeköttetésben álló nagykereskedőknek nagy indignáció uralkodik s számosan oly nyilatkozatot tettek, hogy Ujhelyt kerülni fogják, mint „Sodomát és Gomorrhát”

Azt hisszük, hogy az üzleti soliditás elleni ezen attentatumokat városunk kereskedőinek, kik között annyi tisztelt nevű cég van, nem lehet közönyösen tekinteniök.

Uraim! kereskedők! tegyetek valamit!

Egyesüljetekek és lépjetekek fel a kereskedelmi kar tekintélyével ezen elharapódzó üzelmek ellen! Zárjátok ki magatok közül s üldözzetekek, aki nem közzetekek való! Legyetekek örei az ujhelyi piac tisztességének.

A schwindel ragados; el kell azt fojtani, mint a pestist.

Ha a közhitel meginog, megérzi annak kárát a „nem tiszta könyvűek” mellett a „tisztá könyvű” kereskedő is s meg maga a nagy közönség.

Mi magunk részéről nyilvánosságra hozunk ezentul kérelhetlenül minden gyanus és schwin-
del szagu üzelmek s névszerint mutatjuk be azok szerzőit a közönségnek.

Harcz a schwindel ellen!

Harcz a modern lopás ellen!

Puritán.

Egy halálítélet Sátoralja-Ujhelyben.

Folyó hó 20-án tartatott meg a helybeli kir. törvénytörvényesség előtt Kiss István és János rablógylkosok bűnygyének végtárgyalása, — mely megrendítő képét mutatta annak, hogy mennyire képes az Isten képére teremtett ember súlyedni.

A bizonyítéki eljárás a következő tényállást mutatott fel:

Köröm községében (szerencsi járás) ezelőtt 20 évvel ismeretlenül, szegényen, bizonyos Auer Móríc izraelita állított be, állandó lakása s tartózkodása nem volt, de vagy Köröm községében, vagy a szomszéd falvakban, szóval: majd itt, majd ott mutatkozott.

Pár év mulva Köröm községe s vidéke azon veszi magát észre, hogy a szegény, bolygó Auer Mórícz tökepenzessé lett s tőkét uszorás kama-
tokra kölesön adja s szállását s tanyáját mindig adósainál ütötte fel s ezektől nyerte ellátását. Ekként lett érthetővé, hogy Auer Mórícz 20 év alatt, mondhatni egy pár forintból 12000 frtot kuporgatott össze.

Történt, hogy Auer Mórícz 1879. decz. 9-én Kiss István és János körömi lakosokat, mint adó-
sait követelesének behajtása végett meglátogatta.

A birvagy ördöge nem alszik, Kis István és János jól tudták azt, hogy Auer Mórícz pénzes ember, jó előre elhatározták ennek az árnyék vi-
lágba küldését, az alkalmat annyival inkább ked-
vezőnek tartották tervök kivitelére, mert Auer Mórícznál decz. 9-én tetemes összegű pénzről győ-
zöttekek meg. A mondott nap délutáni 3 órájkor a mitsem sejtő Auer Móríczt tehát egyszerre torkon ragadták s földre tiporván, megfojtatták anélkül, hogy tettöknek bárki tanuja lett volna; a hullát azután összekötte kezét, lábát, éjjel a községi kutba dobták.

De az igazságot a tyuk is kikaparja, legalább a közmondás ezt tartja. A sors keze, a sajátságos véletlen működött közre s a büntett felfedeztetett. Az elkövetett rablógylkosság után második napra, egy veder esett a kutba s midőn horoggal kiemelni akarták, egy sapka akadt a horogra, a melyet Auer Mórícz hullája követett.

Minden közelebbi nyom. — utba igazítás s anélkül, hogy a tettesek ellen bármi gyanuok

TÁRCSA,

Házasság. *)

A házasság: szivtoborzó,
Szerelem a boroskorsó,
Ittas a sziv, midőn felcsap,
Hány kijózanul rövid nap!
De a költő mégis nyerhet tőle:
Egy — dal kerekül belőle.

A házasság: mézes-mákos,
Mohón nyulsz a jó kalácshoz,
Méze mihamar leszalad,
Fogad közt csak mákja marad.
De a költő mégis nyerhet tőle:
Egy — dal kerekül belőle.

A házasság: forgó szellő,
Szárnyán: kalap és fejkötő,
Előbb vig tánczban forgatja,
Utóbb porba, sárba csapja.
De a költő mégis nyerhet tőle:
Egy — dal kerekül belőle.

A házasság: páva farka,
Száz behúnyt szem, tünde, tarka,
Bájsípjával, — kinyilsz még szem! —
Elaltatta a szerelem.

*) Felolvasa Bajusz József az orvos-gyógyszerész-egylet javára mult hó 27-én rendezett hangversenyen.

De a költő mégis nyerhet tőle:
Egy — dal kerekül belőle.

A házasság rosz kamara:
Benne a kedv: csorba kanna,
A béke megpenészedik,
A csók megeczetesedik.
De a költő mégis nyerhet tőle:
Egy — dal kerekül belőle.

A házasság: kenyértáska,
Szűk, többnapos utazásra;
Első nap mindent fölfalunk,
Aztán mindvégig koplalunk.
De a költő mégis nyerhet tőle:
Egy dal — kerekül belőle.

A házasság: teli csupor.
A tüznél mihamar fölforr,
De kifut, ha közel teszed,
És ha távol, habot se vet.
De a költő mégis nyerhet tőle:
Egy — dal kerekül belőle.

A házasság: kovács műhely,
A pör: vasa, fuvója: mell,
Szikrája: szem, koha: a fő,
A nyelv: pöröly, fülünk: üllő.
De a költő mégis nyerhet tőle:
Egy — dal kerekül belőle.

A házasság: Luczaéjjel,
Megjárja, ki ott tánczra kel:
Mire bukhat ez? ördögre?
Az, boszorkányt kaphat öibe.
De a költő mégis nyerhet tőle:
Egy — dal kerekül belőle.

A házasság: sűrű berek,
Szélén gerlepár enyeleg,
De közepén, sötét vadak
Villonganak, marakodnak.
De a költő mégis nyerhet tőle:
Egy — dal kerekül belőle.

A házasság: bívös patak,
Habja mindent átváltoztat:
Forró szivdet jégcsappá,
Jegygyűrűdet vasbékóvá.
De a költő mégis nyerhet tőle:
Egy — dal kerekül belőle.

A házasság, végső szóra:
A szerelem koppantója,
Hol a vig kanóc? megette
Hamvát gyomrába temette.
De a költő mégis nyerhet tőle:
Egy dal kerekül belőle.

Szemere Miklós.

[Déliab 1857. II.]

Az első „ünnep.”

(Rajza kálvinista diák életből.)

Farkas Bertalantól.

— Adja el, kedves barátom, valamennyit, darabja csak 80 krajczár, le van szállítva az ára. Minden példány mellett lesz önnek 20 krajczár profitja. Hanem aztán el ne piszkoljon egyet is, mert az a nyakán vész, az árát lehuzzuk „ünnep után”; a nagytiszteletű theologiai tanár ur az

lett volna, ezeket felfedezni s a rablott 581 frtot a szalmafedélből napfényre hozni s ezzel a tetteseket bünbévállásra bírni, Kolos Barna szerencsi jeles vizsgálóbírónak érdeme, ki valamint itt, úgy a Mikó-féle rablógilkossági bűnyűben is — szép példáját adta találatosságának, tapintatos s ügyes eljárásának.

Az érdekfeszítően vezetett végtárgyalás után vádlottakra a kötél általi halál lett ítéletileg kimondva, mely ítélet ellen vádlottak fellebbezést jelentettek be.

Meglepő s egyszersmind megrendítő lehetett a lélekbuvarra nézve az, hogy vádlottak halál ítéletüket minden megindulás nélkül, mozdulni közönnel halgatták s megindulásukat még csak egy arczrágással sem mutatták.

Nem tartozom a halálbüntetés feltétlen ellenei közé, mert ezen büntetést a jogállapot s a társadalmi rendnek a legveszélyesebb bűntények elleni biztosítása elkerülhetlenül megkívánja, de ott, hol a bűnös előzőleg kifogástalan előéletű volt, kinek szívére a büntetés előtt a bűnkérge még be nem vonta, de kit a büntetés előnyeit csábító színben előtűntető rábeszélés eltűntetett, ki tehát nem megrögzött s javíthatlan gonosztevő; nem tartom alkalmazandónak.

A büntetések kimérésénél mindig figyelembe veendő azon kár, mely a büntetéstől származott s az, hogy a büntetés az elkövetett roszhoz aránylagos legyen.

A kárt az említett bűnpénel egy ember életének elvétele képezi, de hogy egy életért két élet vétessék el büntetésből, az osztó igazságnak nem felel meg.

Igaz, hogy a társadalomra nézve polgárainak élete alaptőkét képez, a mely a társadalmat feltartja, tehát egy emberi élet elvesztése a társadalomra bár kisebb vagy nagyobb mértékben, de mindig kárt okoz. Mily kárt képezett a meggyilkolt Auer Móríc halála, előadom:

Van egy osztálya a társadalomnak, mely ennek testén rákenet képez s mely miként a szipoly áldozatainak vérével táplálkozik; az egyesek társadalmi és erkölcsi életét megmérgezi, ezen osztály az uszorások osztálya. Számátalan család, sőt az ország lakosságának nagy része siratja elmúlt jólétét, melyet különösen a lelkiismeretlen uszorások kapzsága elrabolt.

Az uszorás nagyobb bünt követ el a társadalom ellen s veszélyesebb az emberiségre, mint az, ki rabol, mert a rabló ellen bárki védheti magát, de az uszorás ellen a szükségbe jutott nép a törvény előtt csak papiroson, de ott sem nyer védelmet, az uszorás maga körül nyomort s kétségbeesést terjeszt s végül a nép erkölcsi életét öli ki.

Az uszorások ezen osztályához tartozott a meggyilkolt Auer Móríc is, ki különösen Szerencs vidéke alsóbb néposztályának véres verejtékéből táplálkozott, mit azon körülmény is igazol, hogy uszoráskodásával alig pár frtból 12000 frt hagyatékot hagyott maga után. Auer Móríc ezen 12000 frt után jövedelmi adót nem is fizetett, mert állandó lakása nem lévén s majd itt, majd ott tartózkodván, az adózók közé be sem irathatott.

Adott-e Auer Móríc a társadalomnak valamit? Még adót sem fizetett. Volt-e haszna a társadalomnak Auer Móríc ből? Semmi! De igenis volt kára, mert Szerencs vidéke alsóbb néposztályának romlásához hathatósan járult.

ilyet nem veszi vissza. És most sok szerencsét, tisztelt fiatal barátom.

Enni nemes funkció egyszerre!.. Ez már valóban sok. De János ur azért égre-földre fogadja, hogy a benne helyezett bizalomnak megfelelő. Tul ad ő valamennyi szentkönyvon. Hallgassák meg csak ott Hurokszegre, a mint egyet praedikál: nem marad azokból a szent igékből még csak hirmondó se! Megveszik azt valamennyit.

Igy aztán megrakodva szent pátensekkel, szent könyvekkel, maga mellé kanyarít noviciusunk egy ökölnyi „mendikás”-t (persze ezt jól meg kell választani, hogy mellette a diák-tekin-tély csorbát ne szenvedjen) s more-patrió megindulnak — Hurokszegre.

Péter, a hü mendikás, nyakába keríti a szent igékkel, fél kenyérral, negyedrés sonkával megbélelt fehér vászony-tarisznyát, ennek békés szomszédságába felakasztja a jóféle törkölypálinkát magába ölelő kis szalma-kulacsot s a legátus ur tekintélyes nyomdokain tisztas kimért távolban haladva: gazdájánál nem kevésbé vérmes reményekkel gondol a „hurokszegi” boldog Kánaánra.

A nap úgy süt, mint a hogy télben szokott; — bágyadtan, mint akár az „apácaszem”. Nincs mit félni attól, hogy az ember napszurást kap. — A fák kopasz ágain óriás zuzmarák ülnek s közöttük a hideg szél olyan fagyosan dudolgat; az izetlen nótá a velőket is átjárja... Bizony-bizony hideg az „aeros levegő”.

A legátus ur és gyalog-huszárja szintén nem gondolnak mást s „kölyökcsizmákba” bujtattott lábait gyorsan emelgetik a nyikorgós havon,

Tehát vádlottak ily életet oltottak ki! A bűn az örök igazság törvényei szerint büntetendő, ennek az eljárás kir. törvényszék a hazai törvényeket köteleességszerűleg s szigorúan szem előtt tartva, megfelelt; mit itélend a felsőbb törvényszék, illetve a kegyelmi tanács, a Mikó-féle bűnyűből következő lehet, k e g y e l m e t s 20 évi súlyos börtönt. Fiat justitia, aut pereat mundus.

F. I.

Dérvirágok.

(Saison cikk.)

Ehéz köd szállong a légben, elfeledve a távolabb eső tárgyakat s homályba burkolva mindent. A hóhelyeknek miriádjai borítják a természetet, fehér réteget képezve a földön, míg a szürke felhőfoszlányok közül kibukkanó nap sugarai, csillogva törnek meg az apró jegeczen, ragyogtatva legszebb szivárvány színeket, mintha meg annyi gyémántok volnának.

Hosszu csapatokban jég függ a házakról, fantasztikus cariatidokat képezve, furcsa alakokat ábrázolva.

A lombjától megfosztott fák ágait dérvirág lepte be, érzéktive Tündérország ezüst fáját, melyet a mesék birodalmába tartozónak állít a higgadt férfi, bár gyermekéveiben erősen hitte létét. Fekete madarak ülnek a fehér ágakon, lerázva szárnyaikkal azokat az apró jégceppeket, melyeknek tömörkedtségét hónapok nevezzük.

Az embereket meleg szobába kergeti a hideg, mely elég kiméltlen még a hölgyek piczi orrocskáit is pirosra festeni, míg a férfiak maguk gondoskodnak róla, hogy a hideg ne okozzon orrukön változást. A pattogó lángú kandalló mellett aztán, hol az égő fahasábok tüze kellemes meleget áraszt, elbeszélgetnek a napi eseményekről vagy a jövő képét festik ki cifra színekkel, tarkaságán szinte örömmel nyugszik meg a merengő lélek, bár a kétkedés fekete arca nem egyszer emeli föl fejét a háttérben.

Beszélnék az elmúlt napokról, kisvárosi történetekről, melyeknek csak az ad érdekelt, hogy szereplőiket ismerjük; előszedik az emlékezet tárházából azokat a pikáns intermezzókat, melyek megszakítják néha a csendéletet, hogy magokra vonják a figyelmet legalább pillanatokra, mint a lesiető hullócsillagok, melyek rövid perczekre megvilágítják a sötét éjszakát, azután eltűnnek örökre.

De az élvezetvágy nem egyszer kicsalja az embereket, még a meleg szobák öléből is, hogy merész ivet kanyarítva, végig röpjöljenek a recsegő jégablakon, vetélkedve a gyorsaságban s a cifra alakok jégre karczolásában.

Milyen szép is azt nézni, mikor kipirult azecczal, az élvezet mámorától ragyogó szemekkel, elfojtott lélekzettel röpjölnek végig a fehér talajon tarka alakok, kecses mozdulatokat téve, ügyesen hajlongva.

A korcsolyázó hölgyek — midőn rózsaszínre festi arcukat az izgatottság, hajfürteikkel játszik a szellő — úgy néznek ki, mint a regubeli vízi tündérek, amint uralkodva a szolgáló elem felett, maguk után csalják az udvarlók egész seregét, mint a csillagok bolygóikat.

Itt megtörik a szalonokban uralkodó etiquette jege, megfagy a feszes udvariasság, a bizalom me-

akár rájuk is lehetne fogni, hogy aligha nem kényeskednek.

No hiszen, a mi igaz, hát igaz; kényesek biz „ükémék” egy pettyet. Ki is ne volna kényes akkor, midőn az első legáció s az első mendikáció képe mosolyog feléje — Hurokszegről?..

És a boldog Kánaán tornya immár látszik. A gyönyörű, mely erre ifju apostolaink szívét át, — meg átjárta, csak annak lehet fogalma, a ki már közeledett torony felé...

Fél napi gyalogolás... és ime a falu végén vannak.

De hát azt mondja valamelyik bölc: hogy a „dicsőség bajjal jár.” Így történt az ezen alkalommal is.

— Jól jöttünk-e Hurokszegre, atyafi? — szólít meg Gere ur egy velők szemközt ballagó szent hivat.

— Jól jöttek kigyelmetek — válaszol a kérdező — hanem egy parányit el tetszettek tévedni; mert ez itt a mi falunk, a mit nem hívnak másképen, csak úgy, hogy: Dombfenék.

Ezen felvilágosításra aztán, nem csuda, ha tisztelt legátusunk meglepedve az ő megszentelt álláspontjáról, hatalmas teremtettégekben tör ki, mikhez a mendikás is ragaszt egy párt úgy „suba alatt.”

— Mely irányban kellene most haladnunk? — kérdezi Gere ur.

— Hát bemennek kigyelmetek a faluba. Mikor aztán elérik a Kerekes molnár száraz-malmát; (mert tudják három van, de csak a Kerekes molnár-éig menjenek) akkor jobbra forduljanak a Nyilas koma közibe: de ezen ne menjenek végig, hanem a mint elérték a haranglábat, onnan egyenesen balra kell tartani a kántor uram szérus kertje irá-

legétől felolvadnak a dermedt ajkak, mosolyra buzdóva. Tartózkodás nélkül nyújtják parányi kezeiket kísérőiknek a hölgyek, hogy támaszaik legyenek a sikamlós uton; megengedik, hogy formás topánba tartak piczi lábakra felcsatolják a halifaxot s nem tiltakoznak a gyöngéd átölelés ellen, ha az elesés veszélyének vannak kitéve.

S a világ ezekre — kivételképen — nem szól semmit, természetesnek találja, ha a gyöngébb nem igénybe veszi az erősebb támogatását.

Szerelmes találkákra legalkalmasabb hely a jégpálya, hisz itt mindazt megengedhetőnek tartják, ami másutt feltűnő.

Ki tudhatja, hogy a korcsolya nem véletlenül siklott meg? elég az, hogy az elesés veszélyétől lehetett tartani s udvariatlanság lenne, ha a szolgálatkész Don Juan, nem siet utjába állani a veszélynek. Ki látja, hogy a siető pár, mily édesen néz egymás szemébe, ott keresve a jövő élet üdvét és gyönyörét; hiszen a pára, a köd elfedi az arczot s az alakok csak homályosan tűnnek elő. Ki érzi, ha az érintkező kezek megszorítják egymást s delejes áram fut át az idegeken, egyenesen a szervhez sietve, melyről a tudósok azt állítják, nem egyéb husdarabnál s a vérkeringést hozza létre.

Oh! azok a fiatalok, kik a keringő mámorító hangjánál, a rohamos forgásnál egymás keblére simulnak és a jég pályáján egymás kezét tartva, merész ivekben haladnak el a kandi szemek elől, bizonyára tudják, hogy az nem olyan közönséges szerve az embernek, mint a többi, mert egy egész világot rejt magában s egyedül is képes poklot vagy mennyet teremteni, pedig mindig ugyanaz, ha fájdalmat szül, vagy boldogságot alkot.

Honnan tudnák ezt a pápaszemes tudósok, hiszen a szerelmet nem lehet kipraeparálni, hogy göröcső alá téve megvizsgálják; azokat a bűvös tekinteteket, melyek a szerelmesek szeméből sugároznak, nem lehet felfogni, hogy elemezzék és az érzést magát nem lehet részre bontani, mint a vizet élyen és könenyre s épen azért hangosan kiabálják, hogy az nem létezik, nem létezhetik.

Szegények! egész életükön át betükkel táplálkoztak, csak úgy nyelték a tudományt, mint szomjas ember a vizet s nem maradt idejük szívüket művelni, érzéseiket finomítani, fogékonnyá tenni.

No lám, hova tévedtem egészen a bölcsészek labirintzáig, pedig csak azt akartam elmondani, hogy a jég-szaisonnak is megvannak a maga kelle-mességei.

Rácz István.

Tan- és nevelésügy.

A nagymélt. vallás és közokt. m. kir. miniszter ur ő excellentiájának 1879. éln. sz. alatt kelt magas leirata folytán értesíthetem a megyebel-i t. cz. szüléket s gyámokat, hogy a mult 1879. év. őszén Budapesten az iparszakoktatás előmozdítása czéljából egy középipartanoda állított fel, melyben az elméleti és gyakorlati iparoktatás oly módon vezetetik, hogy az ott tanult ifju — hivatásához képest — onnan kiléptével, az ipar egyik vagy másik ágában alkalmas művezetővé válják.

Ugyanezért felhívom a t. cz. szüléket s gyámokat, hogy gyermekeiket, — kik az ipar valamely ágára hivatást, hajlamot éreznek magukban és a középitanodák vagy a polgári iskolák négy alsó

nyában; nem fogják azt eltévesztetni: a kapuhoz közel egy „kőszent” áll, a papistáké (no hiszen, láttak már ilyet) a kert hátulján meg nagy eperfa van, most ugyan nem lehet fölsimerni, mert nincs levél rajta, hanem azért mégis rá találnak arra kigyelmetek, mert nincs olyan nagy eperfa egész „Dombfenéken.” Így aztán, ha kiérnek a faluból: hát csak egyenesen jobbra, azután meg balra tartanak. Ne féljenek: el se tévedhetnek; olyan egyenes az út, mint akár a járomszög.

Legátusunk erre a kimerítő magyarázatra a praedikációit is majd elfeledte.

Végre mégis utba igazodtak. Jól lett volna már minden, csak az a téli nap olyan módnélkül rövid ne volna. Alig hagyták el Dombfenéket, ijesztő szürkesség kezdett szemek előtt elterülni.

A hü Péter minden „zsombékban” egy diák-husra éhező toportyán férgét látott s fogai csak úgy vaczogtak az ő mendikás szívét meglepő páni félelem miatt. A princípális ur összes ékesszólásával sem tudta meggyőzni: hogy az isten követének bátorságos az ő utja a vérszomjazó vadállatok gyilkos sorai között is: Péter ur csak vitte a magát: hogy nincs becsülete az ordasnak, ha peccsenyére vásik a foga.

Ilyen nagy félelmek közepette aztán, nem lehet csudálkozni, ha Péter urnak dereka felmondta a szentigékkel megbélelt (a kenyér és sonka már elfogyának,) vászony-tarisznya továbbítását, s ennek az lett a következménye, hogy Gere ur megszabadította szolgálját az ő terhéől.

Ezen megfordított viszonyban vergődtek be Hurokszegre; a falu végén azonban helyre állították az egyensúlyt s a vászony tarisznya újlag Péterünk vállaira nehezítettén, szerencsésen megérkeztek a tiszteletes rektor urhoz, s a nap fára-

osztályá
szükség
ipartanc
rosokká
szekké,
mivelhe
H
nosabb
alig mu
ifjuságu
utaljuk
latilag
is belás
ép oly
siók, m
oly hál
a társa
A
hát eze
a t. cz.
S

tőjét
hogy v
kedést
t. i. „
tartott
alakul
E
már at
hogy
a szem
vagyon
pusztit
lád ki
nélkül.

szerep
de a k
I
hydrop
működ

járul
ezenki
örtany

netre
gárság
oltó-e
olyan
3 nag
évenki
által
is kijö

gárai

dalma
kis g

élete
bossz
kozmi
illik
met
el, s
hajlé
medt
barát
— zu
— m
nem
helye
sék
vacs
hoz,
látni
asztán
meg
vigya
ves
telete

osztályát jó sikerrel végezték, vagy magán uton a szükséges előismereteket megszerezték, — a közép-ipartanodába küldjék be, hol tanult és ügyes iparosokká, nevezetesen vagy építészekké, vagy gépészekké, vagy, vegy-, illetőleg gyármiiparosokká mivelhetik ki magukat.

Hazánknak alig tehetünk a mai időben hasznosabb szolgálatot s polgárainknak a megélhetésre alig mutathatunk biztosabb utat és módot, mintha ifjuságunk egy nagyobb részét az ipari pályára utaljuk s ez irányban őket elméletileg és gyakorlatilag kiműveljük. Idején is van, hogy hazánk fiai is belássák azt, hogy az ipari és kereskedelmi pályára ép oly tisztességes és hasznos, mint a tudós professiók, melyek vagyonatlan ifjakra nézve sokszor ép oly hálátlanok, mint az azokban való túltömöttség a társadalomra nézve káros és veszélyes.

A legkedvesebb kötelességemnek ismerem tehát ezen nagy fontosságú ügyet s közép-ipartanodát a t. cz. szülék s gyámok kiváló figyelmébe ajánlani. S. a. -Ujhely, 1880. január 18.

Nemes Lajos,
tanfelügyelő.

Sárospataki levél.

— A „Zemplén“ eredeti tudósítása. —

Sárospatak, 1880. január 22.

Örömmel értesitem a „Zemplén“ t. szerkesztőjét s vele együtt az olvasó közönséget arról: hogy városunk, azt a közösen óhajító nemes intézkedést, mely a létesülés örvényében oly régen vajudik t. i. „az önkéntes tüzoltó-egyesület“, f. hó 18-án tartott igen látogatott közgyűlésen végre a megalkalulás üdvös eredményéhez jutatta.

Hiszen e város a mult év végső negyedében már annyira ki volt téve a tűz pusztító hatásának, hogy méltán megingottnak látszott a vagyon, sőt a személybiztonság is. A szegény ember minden vagyona felett összezsáptak a kérielhetlen lángok pusztító tömegei és egy óra múlva a szegény család ki volt vetve az utcára, mondhatni semmi nélkül.

Minden tüzeset egy-egy erős érv gyanánt szerepelt a tüzoltó-egyesület megalakítására nézve; de a kivitel igen nehéz akadályoknak nézett elébe.

Nem volt pénz, nem volt örtanya, nem volt hydrophón, nem volt ló, sőt igen sokáig még a működő emberek száma is igen csekély volt.

Ma azonban a városi képviselőtestület 2000 ftal járul az üdvös cél elérésének nehéz munkájához; ezenkívül gondoskodik lovakról, kocsisról, sőt még örtanyáról is.

A képviselőtestület e nemes és méltó köszönetre érdemes áldozatkész adományán kívül a polgárság tehetségéhez mérten áldozza filléreit a tüzoltó-egyesület alapjára. Van azonban még most is olyan városi előjáró, akinek tudomásom szerint 3 nagy lakó háza van, de azért hogyan áldozna ő évenként 1 frtot a szent célra, mikor a biztosítás által az elpusztuló anyag árának talán még % -a is kijön?

Uram bocsáss meg nekik stb.

65 működő tag, a város értelmes önálló polgárai közül vállalkozott a mentés nehéz, de dicsé-

dalmái után ugyan fenték fogaikat mindketten egy kis gyomor-vigasztalóra.

Arisztoteles öreg utóda éppen az ő kedves élete párját attaquirozta, (lévén neki nem csekély bosszusága a miatt, hogy a mámi a kását megközmásította) midőn Gere ur elmondotta — mint illik az ajtóban — a „kivántam tiszteletemet tenni“ szokásos beköszöntőt.

Az öreg mester nem nagy meglepetést árukt el, sőt inkább kereken kirukkolt, hogy szerény hajlékát mily nagy kalámitás érte.

— Mindig mondom, kedves öcsém-uram, formedt fel — hogy gyakrabban meg kell kavarni.

— Mit? — kérem szeretettel — kérdezé Gere barátunk ártatlanul.

— A kását... a kását!... tisztelt öcsém uram — zugta fülebe a vén magiszter.

— Igen... a kását hűdedezett legátusunk — miközben kétérdő nézett jobbra-balra, hogy nem tévedt-e el s a hurokszegi rektor háza helyett a Lipótnem-e mezőre találtak vetődni.

— No, semmi, kedves legátus ur, semmi; tessék megbocsátani, ma este nem szolgálhatok vacsorával; hanem átrándulunk a tiszteletes urhoz, — igen derék ember... majd meg tetszik látni: igen, igen derék ember. Öcsém — fordult aztán Péter felé — tedd le a batyudat, magad meg ülj le oda a szugba, a kályha mellé, csak vigyázz, hogy ne perzseld a ruhádat. Tessék, kedves legátus ur, tessék; mondhatom, hogy a tiszteletes ur igen... igen...

(Folytatása következik.)

retre nem szoruló munkájának teljesítésre; 67 tag pedig mint pártoló gyámoltandja évenkénti öszeggel az egyesület szükségleteit.

A választmány a közgyűlés által közfelkiáltás utján választott meg. Elnöke lett: dr. Lengyel Endre; tagjai: Desseffy Sándor, dr. Ballagi Géza, Meczner R., Mizsák Péter, Boross Gyula és Vass Imre városi tekintélyes polgárok. Tisztségviselők lettek; pénztárnok: dr. Rick Gusztáv, az egyesület titkára pedig: Kovássy Zoltán. Főparancsnoknak, az egyesület eszméjének létesítésén oly régen buzgólkodó — Bogyay Zsigmond urban öszpontosult a polgárság egyhangu bizalma; alparancsnoknak pedig közös akarattal Pecsár János választott meg.

A közgyűlés a többi teendők elintézésére egy későbbi határidőt tűzött ki; mire dr. Lengyel Endre elnök szívhez szóló meleg szavakban hívta fel a közgyűlés minden egyes tagját a létesült ügy igazi gyámoltására.

Adja Isten, hogy a sárospataki „önkéntes tüzoltó-egyesület“ megalakulása, egy üdvös cél elérésének útját jelölje ki a jövőben!

K. Z.

Külömfélék.

Helyi és megyei érdekűek.

Városunk buzgó hölgyei, — mint mult számban is jeleztük — az inségesek ügyét melegen karolták fel; pénz- és ruhabeli gyűjtéseket rendeztek számukra, még pedig elég kedvező eredményel. Ugy tudjuk: eddig mintegy 600 frt adatott át a megyei alispánnak, ki azt a megye pénztárába helyezte el. Ez összegből fedeztetik a népkönyha költsége, mely hetenként felváltva, két-két hölgy felügyelete alatt áll. Az elmúlt héten ifj. Farkas Lajosné és Lácay Elekné asszonyságok fáradoztak e nemes tisztkében, mely bizonyára nem könnyű feladat volt, miután naponként 90—100 inségeset kellett kielégíteniök. — Ez alkalomból megbotránkozásunkat kell kifejeznünk azon merészség fölött: hogy napszámosságok, kiknek férjeik favigásból naponként 1—2 frtot keresnek, mint a népkönyhához igényt tartók jelentkeztek a városházánál. Ott természetesen elutasították őket s most már széltere-hosszára kiabálják: hogy azt a király adta számukra, az urak pedig őket abból ki akarják rekeszteni. Ilyeket hallva, alig tudjuk magunkban elnyomni a gondolatot: hogy csakugyan nem méltó e hálátlan tömegben könyörülni, mert köszönet helyett rendszeren gyanúsítást vág hozzánk s inkább hisz egy-egy körében felmerülő hamis profétának, mint annak, a ki nyomoroknak enyhítésében éjjel nappal fáradozik. Mégis csak igaz az: hogy a tudatlanság legnagyobb szerencsétlenség.

Kemény telünk van. Az öregebb emberek ugyancsak felszólják emlékező tehetségüket, hogy a mostani tartós hidegnek a multban párját kikutassák. Az 1848—49-iki tél szintén egyike volt e század legzordonabbjainak, azonban tartama sokkal rövidebb volt szabva a mostaninál. Az elmúlt évtized telei általánosan szelideknek mondhatók, kivéve a 70-ik évet, mely szintén az erősebbek közé tartozott. 1870 febr. 8-iki számunk így szól róla: „Mult hó 31. és február 1-ső napja közt oly hideg volt, amilyenre éltebb emberek is alig emlékeznek. E vad időnek környékünkön több ember esett áldozatul, kik az országuton megfagyva találtak. Falukról jött utasok beszélnek: miszerint imitt-amott megfagyott nyulak- és madarakra is bukkantak, ami aztán kétségtelen termometruma a tél siberiai zordonságának.“ — Megfagyott emberekről most nem szól a fáma, de annál többet azokról, kiknek kezük vagy lábuk esett a fagy martalékául.

Az inségesek javára jövő februárhó 1-én tartandó közvacsora és thea-estély ellen egynémelyek suttyomban azzal is agítálnak: hogy ott a meglehetősen kis adagra szabott ételek ára kétszeresen borsos lesz, mert az álszemérem vissza fogja tartani az illetőket attól, hogy a bankjegy netalán visszajáró részéhez igényt tartsanak s így nolens volens ismét csak adóznok kell. E pessimistikus nézet messze jár a valóságtól, mert először is az étlap igen jutányos, másodsor: az adagolás oly kezek által történik, melyek még a jótékony cél érdekében sem képesek fukarkodni ott, ahol a szerep némileg a hagyományos magyar vendégszeretet gyakorlásába is vág. Ami pedig a dolog más részét illeti, arra meg azt mondjuk: hogy álszeméremből senki se legyen gavallér s csak addig és olyan mértékben gyakorolja azt, ameddig az erszény szíjjmadzaga engedi. Ma már mindenki tudja azt, hogy a pénzaszály egy nagyon is általánossá vált zseb-betegség s rég elmúltak azok a boldog idők, midőn a jótékony cél érdekében adott-csók ezer forintokat jövedelmeztek. Azonban aki skrupulusaitól sehogysem tud megmenekülni, lássa el magát aprópénzzel s az aggasztó dilemmából bizonyára minden képzelt utóbján nélkül szerencsésen megmenekül.

Az újabb időkben történt borhamisítások azon helyes utra vezérelték a külföldi borkereskedők nagy részét, hogy azok vagy személyesen, vagy

megbizottaik által a bortermelőkkel szándékoznak üzleti összeköttetésbe lépni. Már eddig is több külföldi borkereskedő megtette a lépéseket a földművelési miniszteriummal s több borvidék termelőinek név- és lakhelye címét kérelmezte. Kérdés: lesz-e ennek valami gyakorlati haszna Hegyaljánkra, amenyiben e borkereskedők leginkább svájciak, oda pedig a vörös boron kívül, csak is az egészen könnyű fehér magyar borokat importálják. A tüzes és zamatos hegyaljai bornak piacza csakis Nemétország és esetleg Anglia lehet, itt azonban igen nehéz dolog a kitünőleg kezelt francia és rajnai borokkal versenyre kelniük. Ha letudnánk vetközni bizonyos előítéleteket s az okszerű borkezelést meghonosítanánk, bizonyosan megállnák boraink helyüket a fent jelzett piacokon is.

Szörnyű halál. Zemplén mezővárosbeli jó erkölcsű ifju, Tamás János kiszolgált huszár, ökrös szánon fát szállítván az erdőről haza felé, egy lejtős helyen a feldülés megakadályozása céljából, alsó oldalról megtámasztá vállával a szállított tőkét; egy erős zökkenés folytán azonban a szán felfordult s a tüke maga alá ölte a legényt. A szerencsétlen ifju éltes apja, ki a szán után kissé távolabb gyalogolt, a szörnyű látványon összerogyott s alig lehetett életre hozni.

Szerencsétlenség. A kásói hegyben urasági béresek fahordós alkalmával, egy jeges meredélyen kifogták az ökröt s magok bocsáták alá a szánat, miközben a rudat fogó béres elsiklott s a megterhelt szán talpa alá kerülván, jó darabon tolatott az által; társai csak nagy ügygyel bajjal tudták kiszabadítani a szerencsétlent, kinek válperece összezuzatott.

Felső-Zemplénből írják lapunknak: „E hó 20-án történt meg Homonnán a városi-jegyzői választás. Két erős párt állott egymással szemben. Az egyik Lukovics Arnold, a másik: Kranzthor Jakabot óhajította. Ily érdekes választást ritkán lát az ember, bátran odaillett volna akár egy képviselőválasztásnak is. A szavazás reggeli 9 órakor kezdődött s délutáni 1/23 kor ért véget. A legutolsó perczig mindig kétes volt az eredmény s majd egyik, majd másik került felszínre. Végére is győzött a Kranzthor-párt 176 szavazattal, a Lukovics-párt 165 szavazata ellenében.“

Nagymihályi levelezőnk írja: „Köz tudomásu dolog már, hogy a magyar népszínház által népszínművekre kifizetett 100 arany jutalmat Csobánczy (Kóródy) Péter vidéki színész által irt „Legény bolondja“ című népszínműve nyerte el. A „Zemplén“ olvasóközönsége előtt talán nem lesz érdektelen a pályadíjat nyert népszínmű irójának rövid ismertetése. Csobánczy Péter a jelenleg Sárospatakon működő s Némethy-Ötvös Barcsa vezetése alatt álló színtársulatnak egyik jobesebb tagja. E sorok irójának alkalmá volt Csobánczyt itt működése alkalmából közelebből megismerhetni. Csobánczy szorgalmas, igyekező és értelmes színésznek ismertetett el s játéka nemcsak tehetségre vallott, de alapos tanulmányozásra is. Emellett Csobánczy a magán életben is komoly, művelt és szép ismeretekkel bíró egyénnek mutatta be magát. Ismerősei előtt nem titkolta, hogy népszínművet irt s azt pályázatra is bocsátotta. A mű sikeréhez nagy reményeket kötött, azonban annak tárgyát, címét legjobb barátjai előtt sem fedezte fel.“

A Tiszaszabályozásról — úgy halljuk — a képviselőház új ülés szakának megnyitásakor, terjedelmes és kimerítő jelentést fog beterjeszteni a közlekedési miniszter. E jelentés a szabályozási munkálatok körülményes leírásán kívül, a jövőben végzendő munkálatok tervével is mélyebben fog foglalkozni. Csaknem valószínű: hogy a folyamok szabályozását központosítani fogják.

A hirhedt magyarfaló lipcei „Gartenlaube“, mely vagy két év előtt, minden magyarember lelkében mély megbotránkozást szült cizkikei miatt kitiltatott az országból: újabban engedélyt kapott ismét megjelenhetni a magyar állam területén, mely „erfreuliches Ereignisz“-t nagy hűhóval tudatja Ernst Keil ur utóda, a „Transleithanische Buchhandel“-el. — Reméljük hogy közönségünk, s kiváltképen a hazafias érzelmű magyar könyvkereskedők, nem vesznek tudomást ezen legújabb „Ereignisz“-ről, melyre különben is semmi szükségünk, — mert van már hál Istennek elég magyar képes lapunk; így különösen a „Gartenlaube“ mintájára alkotott Mehner-féle „Képes Családi lapok“, mely rövid másfél év alatt oly nagy közönséget hódított magának, hogy ma már egyike a legelterjedtebb lapoknak az országban. De ezen rendkívüli siker, mit ily példátlan rövid idő alatt elért, méltán kiérdemelt jutalom volt, mert gazdag tartalma s csinos kiállítása mellett, előfizetési ára is oly csekély, hogy még e tekintetben is versenyezhet a külföldi vállalatokkal. — Mindenesetre megérdemli, hogy egy magyar család köréből se hiányozzék.

Rautmann Frigyes „Ország-Világ“ című képes lapjának 3-ik füzeté közelebb jelent meg, mondhatjuk gyönyörű kiállítással. Ez irodalmunkban eddig páratlan vállalat a világhírű nagy képes lapokkal teljesen kiállja a versenyt s azokat minden tekintetben nélkülözhetőkké teszi. Eltekintve hazai tárgy met-szeteitől, havonként megjelenő fénynyomatai csak egy

éven át is oly értékes képesoporthoz juttatják az előfizetőt, mely a lap díját sokszorosán felülmúlja. Valóban csodálkozunk, hogy a kaszinó e művészi kivitelű lapot meg nem rendelte, de reméljük hogy közelebbi választmányi ülésében a hibát helyreüti. Inkább pusztuljon asztaláról száz „Kikeriki” féle otrombaság, mint egy oly hazai vállalat, mely közhasznú tartalma mellett, a művészi érzék nemesítésére is üdvös befolyást gyakorol.

Az ujhelyi vásártartásból kifolyó vitás közleményre B. Mihály beküldte hozzánk replikáját, ezt azonban mi — nehogy a dolog elmérgesedjék — tisztelettel félre tesszük, elvünk lévén felekezeti dolgokat, kivált ha tulsapnak a tárgyilagosság határán, nem bolygatni. Ott van a hatóság, majd megteszi az a maga kötelességét s örködni fog azon, hogy a kívánt egyensúly fel ne billenjen s az érdekek minden tekintetben megóvassanak.

Kimutatás.

A sátorlaj-njhelyi inségek javára történt gyűjtésekről.

I-ső közlemény.

Volsgruber Istvánné és Sebeők Antalné asszonyok ivén adakoztak:

Dőri Ferenczné 2 frt, Matterny József 50 kr., Ilniczky István 1 frt, Pap Lászlóné 1 frt, Vágó Gyuláné 1 frt, Ember Ernőné 1 frt, Szzöllősiné Mina 3 frt, Zagroczy Gyuláné 1 frt, Fried Heléne 50 kr., Krausz Gusztáv 1 frt, Schwartz Bernátné 1 frt, Kornstein Mórné 2 frt, Zubriczky Szilárdné 3 frt, Wurda Józsefné 3 frt, Burger Samuné 1 frt, Schön Izidorné 2 frt, Barna Sándorné 1 frt, Kun Frigyesné 3 frt, Szánky Árpádné 1 frt, Ambrózy Nándorné 3 frt, Rieder Mária 2 frt, Koós Károly 4 frt, Boronkay-Stépan Ida 2 frt, Németh Nándorné 1 frt, De Rivó Györgyné 1 frt, Fesztóry Tamás 5 frt, dr. Schweiger Mórné 2 frt, Bánóczyné 1 frt, Reichard Lajosné 1 frt, Liebman Ernesztine 1 frt, Balogh Antalné 50 kr., Farkas Istvánné 1 frt, Nagy Jenőné 50 kr., Ármágyi Jánosné 50 kr., Lovász 30 kr., Verhovay József 1 frt, Ringelhant 20 kr., kis boltos 10 kr., Lácay Lászlóné 2 frt, Horváth-Riel Flóra burgonya, Fekete Józsefné élelmi szer., Mády Imréné 1 frt, Bulzsay Jenő 1 frt, Hornyayné ruhanemű, dr. Schön Vilmosné 3 frt, Reichard Mór és fia 2 frt, Medveczky János 1 frt, Máyer Imréné 1 frt, Róth Bernáthné 1 frt, Sugár Józsefné 50 kr., dr. Schön Hugó 2 frt, Deutsch Józsefné 1 frt, Szöllősy Sándor 3 frt, Schön Sándor 2 frt, Stenczel 1 frt, Meczner Gyuláné 2 frt, Volsgruber Istvánné 2 frt. — Összesen 81 frt 80 kr.

Izsépy Istvánné és Jelenek Ádámné asszonyok ivén adakoztak:

Izsépy Istvánné 2 frt, Mezőssiné 5 frt, Vályi Istvánné 1 frt, Reviczky Mária 1 frt, Bárczy Józsefné 3 frt, Csáki Imréné 1 frt, Kovács Mihályné szalonát, kukoriczát és főzeléket: paszulyt, borsot, Karolina intézet 5 frt, Jelényi Lajos 1 font cukor és 1 frt, Diószeghy Jánosné 5 frt, Szerviczky Ödönne 3 frt, Besseney Gáborné 3 frt, Liszy Edéné 5 frt, Törseök Gyuláné 1 frt, Szöllősy Arthurné 5 frt, Barna Bertalanné 3 frt, Klein Tivadar 2 frt, Keresztessy Lajosné 1 frt, Schwarcz Amália 1 frt 40 kr., Repászky Istvánné 60 kr., Klein Ignác 50 kr., Medveczky János 50 kr., Nagy Béláné 1 frt, Burger Adolfné 1 frt, Teich Hermáné 1 frt, Róth Józsefné 1 frt, öz. Groszné 40 kr., Wolfné 60 kr., Hamburger Leo 80 kr., Glück 30 kr., Kelen Józsefné 4 frt, Grósz Árminné 2 frt, Erényi Josefa 1 frt, Diker Fáni 20 kr., Friedmann Baruch 20 kr., Szvoboda Románné 1 frt, Pollacsek Márton 1 frt, Altmann Róza 20 kr., Laufer József 20 kr., Blumenfeld Salamon 4 kr., Csont Lajosné 1 font szalona, Spirer Mór 1/4 font grisz, Fränkel Lajos 5 kenyér, Blumenfeld Emánuel 3 font só, Dofkay József 1 kilo szalona, Ligeti Gyuláné ócska ruha, Egri Andrásné 1 frt, Morovics Józsefné 20 kr., Nyomárkay Paulin 1 frt 50 kr., Bánkövy József 2 frt 50 kr., Schweiger Anna 50 kr., Danilovics Antalné 1 frt, Ujfalussy Endréné 1 frt Somosi 10 kr., Szemesné 50 kr., Suszterné 20 kr., Simig Sándor 1 kenyér, Mudry-Pálkuty Janka 1 frt., Biringerné 2 frt, Lefkoviczné 1 frt, Nádasy 50 kr., Jakabfi Jánosné 1 frt, Lapossán Irma 2 frt, Sersch 20 kr., Kolinár 10 kr., Buday Imréné 1 frt, Szücs és Kretovics 1 frt, Rimay Lehelné 1 frt, Stich Lajos 1 frt, Sweinberger 1 frt, Gosztonyi 20 kr., Pácz Márton, Helmezc birája 1 frt, Kemecey János 50 kr., Kálós Mór 20 kr., B. A. 50 kr., S. Bernád 50 kr., Frisch Herman 50 kr., N. N. 30 kr., Pauliny 20 kr., Abronovits Mór 30 kr., Weinberger Mendel 20 kr., Ligethi Bertalan 1 frt, Sobra Lipót 10 kr., Orosz 20 kr., Rácz Imréné 40 kr., Demián Gusztávné 1 frt Weinberger Irma 50 kr., Grünfeld Samuné 10 kr., Massauer Gyuláné 50 kr., Csont Lajosné 30 kr., Weiss Lefkoné 10 kr., Reichard Mórné 2 frt, Grünzweig Mina 10 kr., Klein Siller 10 kr., Kaiser 84 kr., Reichard Bernádt 20 kr., Ninor Mihályné 20 kr., Weisz Lajos 1 frt, Kankovszky 1 frt, Vályi István, kereskedő élelmi szer., Waller Leopoldné — Klein Henriké — Weinstock Simon 10 kr., Dolozselekné 40 kr., Brezanóczy Béláné 1 frt, Csabák Józsefné 1 frt, Braun Mayerné 42 kr., Schwarcz Mór 1 frt,

Braun Ignác 41 kr., Stuller Antal 2 frt, Sreier Ferencz 40 kr., Horváth Pálné 1 frt, Ördögh Mihály 4 frt, Szatmáry János 30 kr., Szépkuthy 40 kr., Borszky 50 kr., Szabó Elek 1 frt, Juhász Jenőné 1 frt, Kocourek Anna 1 frt, N. N. 20 kr., Swied Ágostonné 40 kr., Osváth Ferenczné 1 frt, Háring Józsefné 1 frt, Schwarcz D. Abrahám — N. N. Józsefné 1 frt, Busa Betti 80 kr., öz. Sebes Mátyásné 20 kr., Gallik Gézáne 3 frt, Jelenek Ádámné 2 frt, 10 kr., Gratt Elza 1 frt, Varga Mihályné 20 kr., Csorba András 1 frt, Singer Kati 1 frt, Kozma Jánosné 20 kr., Palánkay Ferencz 1 frt, Neiman 20 kr., Klein Salamon 10 kr., Wagner Jónás 20 kr., Deutsch Lényi 30 kr., Bányay Istvánné — Schmerz Antalné 50 kr., öz. Göcze Tamásné 20 kr., Toma Mihály 1 frt, Kovács István 1 frt, Porhajosné 1 frt, öz. Demeter Mihályné 20 kr., Sztankó Lászlóné 1 frt, Tiszo Lajos 50 kr., Török Pálné 1 frt, Kegyesantitőrendi ház 5 frt, Kovács János 2 frt, Gyalokay Ferencz 2 frt, Szabó Mátyás 1 frt Grosz, öz. N. N. 1 frt, Cserhalmi József 1 frt, Krupa 10 kr., Szvobek 20 kr., öz. Kovalszkyne 1 frt, Grosz Benjamin 30 kr., Geöcse Andorné 1/2 véka bab, Maholik Mari 40 kr., Lehoczky Mihályné 1/2 véka tengeri, Weisz boltos 2 kilo só, Hlavathy Jánosné 2 frt, Kornstein Ignáczné 1 frt, Becske Bálintné 2 frt, öz. Speck Ferenczné 1 frt, Smoczer Péterné 1 frt, Grünstein Adolt 30 kr., Szenczy Lilla 1 frt, Pernal J. 40 kr., Lánghné 1 frt, Pehovics Bertalanné 1 frt, Török Györgyné 50 kr., Csaszin 40 kr., Takács János élelmi szer., Gross 5 frt, Dudás Mihály hus, Friedman Vilmosné — Harcsa István 20 kr., Pritula György 50 kr., Krucsik 40 kr., Marczinko József 50 kr., Vigh József és János 1 frt, Pirkler-Belezny Ida 1 frt, Összesen; 176 frt 83 kr.

Szerkesztői üzenetek.

Udva. I. E. Sajnálattal csak a jövő számban hozhatjuk, becses ígretére pedig azt mondjuk; hogy promissum cadit in debitum.

E. S. M.-Jesztreb. Ellenkezöleg, mindig szívesen és köszönettel vesszük. Gondoskodni fogunk, hogy a lap ezután pontosan kézhez érkezzék.

M. P. Czigánd. Azt a „régit” de jót, igen kérlek küld be minél előbb.

K. P. Sárospatak. Hát az ígret csak ígret marad? Pali... Pali!

B. G. Sárospatak. Igen kérlek téged is... Már nagyon elfeledkeztek rólam...! B... t, mint örömmel értesültem már egészen jól van! Mindenrésze szíves üdvözlétem!

HIRDETMÉNYEK.

Kis hirdető.

Egy udvari lakás 3 szoba, konyha, kamara földszint a fűtőházán kiadandó.

Egy fiatal intelligens gazdasszony egyszersmind társalkodónak keres állást.

Egy utcai lakás a fűtőház vagy a fűtőház mellett 3 szobából konyha és kamara különös udvarral 24. áprilistól kerestetik.

20 méter-mázs bükköny, lóhere és luczernamag venni kerestetik.

Irnoki alkalmazást keres egy fiatal ember, akár falun, akár városban.

Egy izraelita nevelőnő, ki francziául taníthat, keres állomást.

Egy izraelita nevelő keres állomást.

Egy Bónn gyermekekhez keres állást.

Egy vendéglő vidéken bérbé adandó.

Egy czukrárszégéd vidékre kaphat helyet.

Egy nrasági szakács keres helyet.

Két egészséges szoptatós dajkák keresnek alkalmazást.

Mindennemü vasbutor a budapesti gyárból minta szerint megrendelhető.

Mindezekről felvilágosítást ad és mindennemü női és férfi cselédeket elhelyez és közvetít a tudakozó s cseléd közvetítőintézet fűtőház Gredig ur czukrárszája udvarában.

Eisenkraut Mór.

Schmidt

főtörzsorvos-féle

f ü l - o l a j

megjavítva **Dr. M. Deutsch** által, gyógyít mindennemü **süketiséget** mely nem vele született, **nagyothallás** és **fülzúgás** is általa hamar eltávolíttatik.

Bizonyítvány. — Ezer és ezer köszönet a nekem küldött fülojárért, melynek többszöri használata után teljesen elvesztett hallási tehetőségemet, isten segítségével egészen visszanyertem. Én oly siket valék, hogy a harangszót — daczára, hogy a templom mellett lakom — nem hallottam, míg most zsebóráim ketyegését is könnyen hallhatom. Ismét ezer köszönet ez áldott szer feltalálójának.

Steiner Dávid,
okleveles főtánuár Baborsán.

2 frt 40 kr. bérmentes beküldése mellett, használati utasítással együtt azonnal és **bérmentesen megküldetik.**

Graetz Gyula,

Bécs II. Praterstrasse 49.

1-15

Végeladás.

Alulirott tisztelettel jelentem a helybeli és vidéki nagy érdemü közönségnek, miszerint más üzletág megkezdése céljából, itt helyben a Steiner nővérek fűtőházai házában a szögleten, fűszer-, festék-, porcellán- és norinbergi cikkekiből álló üzletemet feladva, azokból a lehető legjutányosabb áron

végeladást

rendezek, melyre a nagy érdemü közönséget tisztelettel meghívom.

Az üzlet, netaláni vállalkozó esetére meg egyezés szerint, minden pillanatban szabad kézből is át vehető.

Tisztelettel

Grosz H. Sámuel,

kereskedő.

MEGHIVÁS.

A sátoralja-ujhelyi

polgári takarékpénztár és hitelegylet

t. cz. részvényesei tisztelettel meghívtnak.

a folyó év februárhó 8-án délutáni 2 óraker az intézet helyiségében Kazinezy uteza gróf Andrássy házában tartandó

VII-ik ÉVI RENDES KÖZGYÜLÉSRE.

Tárgyalási sorrend:

I. Az igazgatóság,

II. A felügyelőség évi jelentése.

III. Az 1879-iki mérleg és osztalék feletti határozat.

Az igazgatósági jelentés és az évi zárszámla nyolcz nappal a közgyűlés előtt az intézet helyiségében megtekintés végett kifüggesztetik.

Kelt S.-a.-Ujhely, 1880. január 6-án tartott igazgatósági ülésből.

Az igazgatóság.

2-3

HIRDETmény.

A sátoralja-ujhelyi népbank mint takarékpénztár

által

folyó 1880-ik év februárhó 15-én délután 3 óraker a bank helyiségében tartandó

X-ik évi rendes

KÖZGYÜLÉSRE

a részvényesek megjeleni tisztelettel meghívtnak.

A közgyűlés tárgyai következők:

- a) évi jelentés a bank üzleteredményéről;
- b) zárszámla és az évi mérleg megállapítása;
- c) osztalék megállapítása;
- d) igazgatósági tagok választása;
- e) felügyelő bizottság választása;
- f) az alapszabályok értelmében teendő indítványok feletti határozat.

Kelt S.-a.-Ujhely, 1880-ik évben januárhó 8-án.

Az igazgatóság.

2-3